

Länken

Vägval. – Bilarp den 23 april 2012. Foto: Kjell Wihlborg.

Från redaktören

Först som sist: ett stort tack till alla bidragsgivare, skribenter såväl som fotografer, som möjliggjort ett nytt nummer av *Länken*, som både är innehållsrikt och varierande. Så fortsatt att skriva och fotografera, kära medlemmar. Särskilt roligt vore det om någon av våra yngre medlemmar ville medverka som bidragsgivare.

Länken publiceras i två versioner, dels i tryckt form, som medlemmarna får med posten, dels – sedan 1997 – i digital form på vår välskötta hemsida. Bildmateri-

alet i den tryckta formen är av kostnadsskäl i svartvitt, i den digitala formen däremot i färg.

Fortsatt trevlig sommar!

Malmö i augusti 2012
Lars Svensson

Manus till *Länken* kan skickas till:
Malmö Frisksportklubb, Roskildevägen 7, 217 46 Malmö eller
Lars Svensson, Dammfrivägen 48 A, 217 63 Malmö
Tel.: 040-92 62 49
E-postadress: laurentius@ownit.nu

Bild 1. Våffelkalas i klubblokalen den 25 mars 2012. – Foto: Gertrud Martinsson.

Från v.: Ronja Sewerin, Per Sewerin, Lena Hansson, Håkan Linde, Hugo Andersson, Calle och Carin Lundmark.
Från h. nedifrån: Kjell-Åke Carlsson, Maiken Andersson, Frank Martinsson, Evy Andersson, Börje Wihlborg.
Stående till vänster: Ingvar Carlsson. – Stående till höger: Rune Hansson. – Huvudet i förgrunden tillhör Berit Alm.

Våffelkalas MFK

Vi hade en gemytlig samvaro i vår klubblokal söndagen 25 mars, Marie Bebådelsedag – Våffeldagen. Berit Alm, Lena och Rune Hansson, Ingvar Carlsson samt i viss mån Frank Martinsson dukade, gjorde i ordning våffelsmet, lagade till våfflor och bryggde kaffe. Två av de närvarande var medlemmar i FK Tor, nämligen vår son Per och hans dotter Ronja.

De 17 närvarande pratade, åt av de jättegoda våfflor och drack kaffe, te eller läsk. Samtidigt visade Ingvar en film som han tagit vid ett besök i Holland

nyligen, en blomsterfestival utanför Amsterdam. Där hade man på olika sorters bilar anbringat figurer och annat som var tillverkade av blommor, bl.a. en del djurfigurer, som vårt barnbarn Ronja tyckte var väldigt roliga. Eftersom det var svårt att se på filmen samtidigt som man åt och pratade, lovade Ingvar att visa filmen en gång till vid ett senare tillfälle.

Gertrud Martinsson

En parkpromenad i maj

Grönskan är som underbarast. Solen skiner. Slottsparkens väldiga träd är lummiga. Pegasus flyger inte längre över trädtopparna. På Linnéplatsen överraskar ett trevligt jätteparaply.

Vattnet porlar i "Kärret", medan ankorna simmar lite hit och dit. Stenen vid kanten av Hästhagens damm minner om ofärdstider med märken efter ett bombnedslag 1940.

Föräldrar och barn promenerar förnöjt längs gångarna. Ett gäng ungdomar poserar för att bli fotograferade. Ute på vattnet guppar gräsänder och gäss i de mjuka vågorna. Längre bort sträcker två svanar i vattnet ut sina vita vingar i sin fulla bredd, sida vid sida.

Vandringen går förbi den lille gåsapågen. Hans blankslitna gäss vittnar om barnens lek. På andra sidan kanalen samlas folk kring den gamla slottsmöllan som skall förevisas denna dag. Slottsträdgården försöker

inspirera med olika idéer för trädgårdar med fyrkantiga odlingsytor. En fyrkant visar ett "hav" av stenar, som med sina blanka, tvärhuggna ytor liknar en nyplöjd åker. En annan är delad i många små fyrkanter, där förskolebarn sätt och planterat. En tredje fyrkant är en vildvuxen labyrint med bambuplantering.

Den ekologiska trädgården bjuder ut sina växter till försäljning. Det är gott om soliga köpare. Borden vid serveringen har lockat många att slå sig ned en stund för att njuta av det härliga vädret.

Vägen går vidare längs Kung Oscars väg, där tre skimrande jättenäckrosor lyser upp vattnet vid ön i Fågeldammen. Det hörs glada röster från Mariedals fotbollsplan. Det är en helgdag, en solskensdag, en sommardag i maj.

Gertrud Svensson

Bild 2. Tre skimrande jättenäckrosor i Fågeldammen i Slottsparken. – Foto: Lars Svensson.

Blodomloppet den 15 maj 2012

Även i år hjälpte vi MFK:are till som funktionärer i promenadklassen. Vi var 15 från klubben som ställde upp. Jag var med liksom förra året. Den här gången var jag flaggvakt vid Almtorget.

Det blev en lång väntan, sedan allihop passerat på väg runt den 5 km långa banan. När de kom tillbaka, skulle jag visa vägen där jag stod, men tyvärr genade nästan allihop över torget. Jag var rätt sur över det, men vad skulle jag göra?

Efteråt fick jag glädja mig över baguetten jag fick med mig hem. Det var ju alltid någon tröst.

Gertrud Martinsson

Blodomloppet är ett motionslopp (individuellt eller i lag) som arrangeras i 14 städer i vårt land sommartid. I Malmö var Heleholms IF och Blodcentralen Skåne arrangörer. Man kan gå, jogga eller springa 5 eller 10 km och alla lopp avslutas med en picknick. Huvudsyftet med loppet är att öka uppmärksamheten kring blodgivning i vårt land och få fler att lämna blod. – Red.

Stugträff i Dörröd den 6 juni 2012

Vårt nationaldagsfirande i Dörröd började bra. Vi hade verkligen tur med vädret! Och det var 14 MFK:are som tagit sig till vår stuga. Programmet inleddes med en tipsrunda, som Martin Landahl hade satt samman frågor till. Vi fyra, som kom senare (Frank, jag och Calle och Karin Lundmark) skyndade oss iväg efter de andra. Det bar upp till ängen, över stenvuren och sedan tillbaka till stugan. Martin rättade tipsraderna med en gång. Sedan var det dags att duka upp med havd matsäck. Vi åt och drack och det berättades en del historier, bl.a. om olika sorters Vasalopp man varit med om.

Så blev det prisutdelning i tipsrundan. Calle hade 10 rätt, Frank, Kerstin (Carlsson) och Bertil Ekelund 9 rätt, Ulla Öhman hade 8 rätt. De fick välja bland fem olika priser. Sedan läste Martin upp svaren.

Därefter berättade Lennart Holmgren om Baltiska utställningen 1914. Det var ett mycket intressant föredrag. Särskilt fäste jag mig över att ryssarna hade lämnat kvar fina konstverk, som fortfarande finns på Malmö museum. Det var mycket som jag inte kände

till tidigare. Lennart spelade också ett par musikstycken från utställningen på sin CD-spelare.

Så var det dags för kaffe, bröd samt en mycket god bakelse i form av en bit rulltårta med vispgräddde och jordgubbar och med en svensk flagga på toppen.

Rätt som det var dök Börje Hammarstedt upp på sin racercykel. Han fick naturligtvis ta del av fikaten liksom en vandrare, som kom förbi med en jättetung ryggsäck. Han skulle vandra på Skåneleden i 30 dagar, sade han.

Vi fick också veta att Gertie Ekelund hade sytt nya gardiner till vår stuga förra året, något som inte framkommit tidigare. Hon fick en stor applåd för detta, liksom de som ställt allt i ordning till vår stugträff.

Ingvar och Kerstin var de första att ge sig av. De skulle åka till Skövde och hälsa på sin dotters familj där. Sju av oss gick avslutningsvis en liten runda i skogen, innan vi åkte hem efter en fin dag.

Gertrud Martinsson

Bild 3. Glada tipsrundevinnare: i Dörröd den 6 juni 2012: Från vänster: Frank Martinsson, Ulla Öhman, Kerstin Carlsson, Calle Lundmark, Bertil Ekelund. Foto: Gertrud Martinsson den 6 juni 2012.

Bild 4. Lennart Holmgren berättade om och spelade musik från Baltiska utställningen 1914. Foto: Frank Martinsson den 6 juni 2012.

Rapport från Riksläger och förbundsmöte i Vara den 7–14 juli 2012

Årets riksläger var förlagt till Vara i Västergötlands distrikt. Lägerplatsen låg vid Varas sporthall och uppvärmda utomhusbad, så platsen var verkligen lämpad för frisksportläger. Däremot var inte vädergudarna särskilt nådiga i början på veckan. Det kom häftiga skyfall, som gjorde att tältplatsen blev vattensjuk. Det var så illa att man körde fast med bilar och husvagnar och det säger ju sig självt, att det inte är särskilt roligt att slå upp sitt tält när det är så blött. Det löste sig dock hjälpligt genom att kommunen tillät camping på ytor som inte var avsedda för detta. Dock fick inte alla de ca 1200 deltagarna plats där det var någorlunda torrt, så många hade nog en del utrustning att torka efter lägret.

Uppslutningen från Malmö FK var inte särskilt stor: Ingvar och Kerstin, familjen Linnér (Bengt, Ulrika, Johannes, Sofia och Fred) och så Rune och jag. Med denna uppställning säger det sig självt, att medaljskörden inte blev särskilt stor i mångkampen. Det var bara Sofia, som – i 14-årsklassen – tog en guldmedalj.

Vädret stabiliserades under veckan och man kunde genomföra samtliga tävlingar utan alltför mycket problem. Riksläger innebär också föreläsningar och föredrag av det mest skiftande slag. Bl.a. var långdistans- och maratonlöparen Evy Palm på plats och pratade om träning. Självt hörde jag ett trevligt föredrag med bilder om att vara utbytesstudent i Japan under ett år. Det mesta var alltså sig likt från tidigare riksläger och det är alltid trevligt att träffa bekanta som ofta återkommer år från år. Självt var jag på mitt första läger 1959 i Bollnäs och Rune året innan på lägret i Gränna.

Sista lördagen på lägret var det kallat till förbundsmöte och här hade jag åtagit mig att vara klubbens representant. Förbundsmöte avhålls vartannat år och alla klubbar och distrikt har minst en representant med. I år var vi 39 ombud närvarande. Man undrar ju lite var alla de andra fanns. Det är ju här man beslutar om förbundets och klubbarnas arbete.

I år fanns det en viktig sak att diskutera och ta ställning till. Det är nämligen så, att statliga Ungdomsstyrelsen har ändrat sina regler, så att man måste ha minst 60% ungdomar under 26 år för att få bidrag. Tidigare var det så att det gällde på förbunds nivå och då har förbundet sedan några år löst problemet genom att registrera äldre medlemmar i Frisksportarnas Veterantförbud, men fr.o.m. nu skall det även gälla på klubb-nivå. En motion var inlämnad, där man ville, att alla medlemmar över 26 år skulle registreras i en nybildad klubb med namnet Frisksport Stensund och att bara medlemmar under 26 år registreras i respektive klub-

bar för att uppfylla kraven för bidrag. Medlemmarna skulle även i fortsättningen i praktiken ”tillhöra” sin klubb. Men hur skall man kunna lösa frågan om rösträtt o. dyl. i respektive klubb? Jag förstår att tanken är att säkra bidrag till förbundet för dess fortlevnad, men det luktar lite för mycket ”skatteplanering” i min smak. Vore det inte bättre att arbeta för att förändra reglerna än att anpassa sig efter dem?

Motionen avslogs med stor majoritet och därefter diskuterades hur man skulle agera för att få intäkter för att driva förbundet vidare. Det stod klart att den medlemsavgift som klubbarna betalar per medlem måste höjas och man röstade igenom en höjning gällande fr. o. m. 2013 med 30 kronor per person.

Ytterligare en motion var inlämnad som ville att man skulle marknadsföra frisksport med cirkusföreställningar från cirkusskolan vid evenemang. Denna motion antogs med tillägget att finansiering måste vara ordnad.

Annars var det sedvanliga mötesförhandlingar och val av olika funktionärer. Dessa val tas inte upp här, eftersom de tillkännagavs i kommande nummer av tidningen ”Frisksport”.

Vid pennan

Lena Hansson

Bild 5. Grattis säger vi till MFK:s två medaljörer i mångkampen på Rikslägret: Johannes Linnér, 3:a i H-18-klassen, och Sofia Linnér, 1:a i D-14-klassen. – Foto: Ulrika Linnér. 2012.

Bulltofta rekreationsområde

Även om vi medlemmar i Malmö Frisksportklubb har tillgång till ett underbart rekreationsområde i och kring klubbens stuga i Dörröd, så föredrager flertalet medlemmar att bedriva sin fritidsverksamhet på närmare håll som t.ex. i Bokskogen eller på Bulltoftaområdet. Bulltofta rekreationsområde är numera ett lummigt och väl uppvuxet härligt område med möjlighet till massor av aktiviteter, inte minst vintertid, när snön lagt sig, för då är allas vår Ingvar med sina kolleger ”på hugget” och ordnar fina skidspår med klubbens spårutrustning, vilket är mycket uppskattat.

Men hur många av oss tänker på att Bulltoftaområdet bara för några tiotal år sedan var en av de modernaste flygplatserna i Europa. Låt oss titta lite i backspegeln.

I början av 1900-talet ägdes denna mark övervägande av släkten Kockum. Godsägaren och rådmannen Ludvig Kockum residerade på ”Bulltofta Slot”, som den ståtliga Bulltoftagården kallades i folkmun, och fröknarna Hilda och Ida Kockum residerade över Rosengårdsområdet.

Bulltofta Hed disponerades på 1850-talet av Kronprinsens husarregemente som övningsfält. Här bedrevs stridsövningar och vilda ritter och skjutövningar emot Kung Karls Backe vid Risebergaområdet.

Men flygets utveckling gick raskt framåt, så efterhand fick husarerna maka på sig. Hästarna råkade i sken på grund av flygplanens rörelser och buller. Dessa båda verksamheter gick inte att förena.

Stadsfullmäktige i Malmö blev efter hand övertygade om att flygverksamheten hade framtiden för sig, men många av delegaterna i stadsfullmäktige ville förlägga flygets plats vid havet, en kombinerad land- och sjöflygstation, men så blev icke fallet. Bulltofta Hed registrerades som flygplats.

År 1924 fick bröderna Adrian och Carl Florman sitt nybildade flygbolag AB Aerotransport (ABA) registrerat på Bulltofta jämte alla för civil flygverksamhet erforderliga tillstånd godkända.

Redan år 1923 hade för arméflygets räkning uppförts en mindre hangar, som inköpts från Enoch Thulins Flygplansfabrik i Landskrona. Den fick beteckningen Hangar 1, även kallad *Aerodrom*. Men Hangar I blev snabbt för liten för ABA, så år 1925 uppfördes Hangar II, som finns kvar på sin ursprungliga plats (Smedtorpsgatan/Genarpsgatan). Hangaren har stort kulturhistoriskt värde och är q-märkt. I dag förvaltas av kommunens stadsfastigheter. Den västra delen av hangaren utnyttjas av två ideella spårvägsföreningar till renovering och reparation av gamla spårvagnar. Den östra delen hyrs sedan 2008 av Malmö Boulallians för boulderaktivitet inomhus. I anslutning till boulderaktiviteten har ett café byggts i den gamla vänthallen.

Hangar III, uppfördes år 1929 och var då en av de största hangarerna i Europa. Senare tillkom ytterligare några hangarer. Av kvarvarande hangarer kan man i dag endast se Hangar II (i korsningen Smedtorpsgatan–Genarpsgatan) samt Transairs hangar som är inrymd i Mölledalsskolan. Stationsbyggnader har det också funnits några stycken. Den senast uppförda blev den vid Sallerupsvägen (1960). Hangar III förstördes helt av en brand 1979.

Under 1930-talet expanderade det civila flyget kolossalt.

Andra världskriget började 1939 och 1940 stod Europa i brand. Tyskarna behärskade hela Östersjöområdet och det var stor risk att också Sverige skulle kunna bli ockuperat. Panik utbröt inom vårt försvar. Sverige var ytterst dåligt rustat och försvaret måste mobiliseras omedelbart, vilket ledde till extraordinära åtgärder.

Flygflottiljen F 10, även kallad ”Skånska flygflottiljen” byggdes upp 1941 under ledning av överste Knut Zachrisson. Baracker, hangarer och kasernområde förlades vid flygfältets norra sida, allt för att ge plats för tre divisioner jaktflygplan, dvs. 60 maskiner typ J 20.

Flygfältet omgärdades dessutom med en mängd Bofors luftvärnskanoner och luftvärnskulprutor. Några betongvärn finns ännu kvar. Skånska luftvärnskåren (Lv 4) har ytterst sina rötter i den 1941 organiserade flygflottiljen F 10.

Åtskilliga krigförande flygplan från båda sidorna nödlandade på Bulltofta 1940–1945. Här landade i början av krigsåren ett smärre antal tyska maskiner. Men fr.o.m. 1943 dominerade de allierades bombplan. Mängder av dessa hade blivit beskjutna över Tyskland vid sina bombraider. Över 200 amerikanska bombplan nödlandade i Skåne under åren 1943–1945 och flertalet av dessa lotsades ner på Bulltofta av F 10:s jaktflyg. Ja, vid krigsslutet fanns här parkerade flygplan – som ett pärlband – runt hela flygfältet.

Som ett minne från F 10-tiden har Skånska Flygflottiljens kamratförening rest ett minnesmonument med jaktflygplanet J 20 i ”take off-position”. Monumentet står på Hohögsbacken mitt emot Firma XXX-Lutz.

I december år 1945 lämnade F 10 Bulltofta och flyttades till Barkåkra vid Ängelholm.

I början av 1950-talet byggdes Bulltofta flygplats ut och fick en asfalterad startbana 1850 m lång och med en underbyggnad, som medgav flygplan upp till 100 tons startvikt.

I början av 1960-talet anslöt man till startbanan en s.k. ”taxibana” samt byggde en ny stationsbyggnad (terminal) med transithall, väderleksstation, flygledartorn, restaurang och strax intill ett radartorn.

Bulltofta flygplats lades officiellt ned i december 1972, då Sturupsfältet stod inflyttningsklart. Viss flygverksamhet var dock kvar på Bulltofta i ytterligare några år: *Gullviks Jordbruksflyg*, *Kockums Flygindustri*, *Polisens Helikopterenhet* m.fl.

Under 1970-talet påbörjades en intensiv urbanisering av området. Inre Ringvägen drogs i vida svängar genom området. IKEA etablerade sitt stora varuhus

Bild 6. Hangar II byggd 1925 med utrymme för kontor, passagerare, tull och verkstäder. – Foto: Kjell Wihlborg 1997.

Bild 7. Baksidan av Hangar II. Hangaren ligger i korsningen Smedtorpsgatan–Genarpsgatan. – Foto: Lars Svensson 2012.

Bild 8. Bulltofta flygradartorn. – Foto: Kjell Wihlborg, 25 juli 2012.

här och mängder av diverse industrier uppfördes på gamla Bulltofta flygplats. Men en del av fältområdet och stora delar av backarna i östra delen anlades till det nu så omtyckta och livligt frekventerade fritids- och rekreationsområdet. Så väl mött på Bulltofta!

Börje Wihlborg

Bild 9. Minnesmonument rest av Skånska Flygflottiljen F 10. – Foto: Kjell Wihlborg 25 juli 2012.

Kungliga Skånska Flygflottiljen
F 10
var baserad på Bulltofta
1940–1945
Under dessa beredskapsår
gjordes värdefulla insatser
för Malmö och Skånes luftförsvar.

Bagers bro

Bild 10. Bagers bro (2012)

Turning Torso-inspirerad gång- och cykelbro över Suellshamnen (mellan Bagers plats på Universitetsholmen och Skeppsbron) sedd från Hjälmarbron. — Konstruktion: ett rymdfackverk av stål i 1 spann. — Längd: ca 37.3 meter. — Bredd: ca 2.4 meter. — Arkitekt: Esbjörn Jonsson, Lokal XXX Arkitekter. — Totalentreprenör: NCC Construction AB Malmö. — NCC:s konstruktör: Arne Kamp, Grontmij Carl Bro, Danmark. — Bron byggdes av Vistal i Gdynia, Polen. Foto: Lars Svensson.

Bagers bro är Malmös nyaste kanalbro invigd den 11 maj 2012. Den binder samman Malmö C och Malmös stadskärna. Brobeläggningen är en plastplan-ka, ”Rustik”, av återvunnen plast från G9 i Danmark.

I bakgrunden ses Mälarbron, som liksom Petribron och Fersens bro byggdes 1914 inför Baltiska utställningen, och Malmö Centralstation första gången invigd 1856, andra gången 1872 vid en återuppbyggnad efter en brand 1866. Det gula huset är Stora Tullhuset byggt 1875, som senare blev auktionskammare och 1986 Malmö Börshus – efter en omfattande prisbelönt om- och tillbyggnad 1985, som delvis återfört byggnaden till dess ursprungliga utseende. Till vänster skymtar det monumentala och i nationalromantisk stil byggda Posthuset byggt 1900–1906.

Bagers plats har fått namn (1880) efter handelsmännen Lorens Isak Bager och Johan Peter Bager. Bagers plats låg ursprungligen, där Anna Lindhs plats är belägen i dag. Den flyttades 1963 till området för Bagerskajen mellan Hjälmaregatan och Suellshamnen. Ett nytt parkeringshus under nya Bagersplats invigdes den 9 februari 2012. Parkeringshuset ligger under marken och är i två plan. Det rymmer 400 parkeringsplatser och 1.000 cykelplatser. Parkeringshuset kostade 200 miljoner kronor att bygga.

Litteratur om broar i Malmö:

Gator i Malmö : gator, parker och stadsdelar i Malmö från 1300-talet till vår tid / redaktör och ansvarig utgivare: Birgit Bender (f.d. Arfwidsson Bäck). Malmö : Stadsarkivet, 1999.

Guide till Malmös arkitektur / redaktion: Tyke Tykesson ... ; [medverkande skribenter: Anders Andersson ... ; utgiven i samarbete med Malmö kulturmiljö ...] ; [foto: Merja Vázquez Díaz, Tyke Tykesson] Stockholm : Arkitektur, 2001.

Malmöguiden : välkommen till en promenad i Sveriges mest sydländska och internationella stad / med texter av Ove Agrelin ... ; med fotografier av Claes Westlin ; med bibliografi av Bo Gentili. Lund : Stiftelsen Lundaguide, 2007.

Malmös kanalbroar / Lars Svensson ; foto: Lars Svensson jr. 2., utök. och rev. uppl. Malmö : Scribendum, 2004.

Lars Svensson

Varmt grattis från hela klubben till
eldsjälen, Vasaloppsveteranen och hedersmedlemmen

Ingvar Carlsson

som fyllde 75 år den 29 juli
och ett stort tack
för dina storslagna insatser för vår klubb
och dess arrangemang genom åren:
Bokskogsrundan
Malmöfrisksportarnas maraton
Malmö maraton
Löparfestivalen
Segerundan
Nya Segerundan
Stugträffar
Uthyrning av stugan
Midsommarfester
Skidarrangemang
Rullskidtävlingar
Barnens Vasalopp
Bingoallisansen
Spårteamet/Spårpatrullen
Festivalstädning
Skiduthyrning Bulltofta
Skridskouthyrning Folkets Park
Aktiviteter på Bulltofta
Vandring och löpträning i Bokskogen

Ingvar Carlsson erhöll 2010 Svenska Frisksportförbundets förtjänstplakett i guld. En hyllningsartikel om honom skriven av Börje Wihlborg finns i *Länken* nr 1 2010, sid. 11. – Red.

Ett stort tack från hela klubben

till stugrådet

Arne Pedersen, Bertil Månsson och Börje Wihlborg,
med medhjälparna
Calle Lundmark, Bengt Nilsson, Åke Nilsson och Ingvar Carlsson
för deras arbete med att hålla vår fina klubbstuga i Dörröd
i trim och gott skick.
Husen skall ses över och underhållas,
gräs skall klippas, ängar skall röjas,
söndriga träd skall fällas och avlägnas osv.,
arbete som görs i skymundan men till glädje för oss alla.

Resultatbörsen 2012

Terräng Veteran-DM 31/3 Hjärnarp/Margretetorp 4 km
Börje Hammarstedt (M 65) 1:a 17.06

Håkan Troedsson avliden

Håkan Troedsson blev medlem i vår klubb 1953 och var en av klubbens allra hängivnaste medlemmar. Han var född i Matberga, Farstorps kommun, den 14 oktober 1924 och bodde som barn i Åhus skola alldeles utanför Hässleholm. Efter skolgång flyttade han till Landskrona och därefter till Vellinge. Han arbetade inom klädesbranschen i hela sitt yrkesverksamma liv. 1949 var han anställd på Casons herrekiperingsaffär vid Gustav Adolfs torg i Malmö. Där träffade han sin Anne-Marie, som satt i kassan. På 60-talet startade han en slipsfabrik, som han drev i ca 40 år. Han somnade stilla in den 4 juli 2012. Han dog av hjärtsvikt. Begravning har ägt rum i stillhet. Våra varmaste tankar går till Anne-Marie och barnen Anneli och Hans-Ola med familjer.

Nedan följer två minnesteckningar grundade på personlig bekantskap och mångårigt umgänge med Håkan och Anne-Marie. – *Red.*

Några minnesord till Håkans ära

Återigen har vi inom MFK mist en av våra verkliga mentorer, Håkan Troedsson, en frisksportentusiast av sällan skådat slag, en underbar kamrat och i många fall en ledsagare, som med sin inriktning har varit ett föredöme inom hela friskportrörelsen och långt därutöver.

Man minns honom kanske främst som en sann djurvän. Han led hemska kval varje gång det kom fram att någon burit sig illa åt mot något djur. Han har riktat mängder av skrivelser till olika myndigheter, inte minst till svenska angående vidrig djurhållning, som ställvis förekommer i vårt land.

Han engagerade sig i olika projekt inom världsnaturorganisationen WWF (World Wide Fund for Nature). Särskilt värnade han som volontär i Carribean Conservation Corporation om de utrotningshotade havssköld-

paddorna i Costa Rica.

Håkan var vegetarian av etiska skäl.

Han var också engagerad i arkeologiska sammanhang i sin hemtrakt i nordöstra Skåne.

Vi skall alltid minnas Håkan som en i allt igenom tävlingsinriktad person, hans intensiva planering och noggranna förberedelser inför något han skulle företa sig, en resa, ett projekt, en tävling (framför allt skidåkning och långlöpning).

Den som haft förmånen att privat fått vara tillsammans med Håkan och hans Anne-Marie kan intyga att samvaron med dem alltid var värmande och lyftande, som en ”lisa för själen”.

Börje Wihlborg

Håkan Troedsson

En frisksportare med många engagemang

Jag träffade Håkan i slutet av 70-talet i samband med att jag skulle åka mitt första Vasalopp. Vi bodde i samma stuga i Evertsberg, började språka med varandra och jag förstod omedelbart att Håkan var en andligt rik människa. Hans positiva livssyn, hans brinnande och aktiva engagemang för världens djur och växter, hans intresse att vilja förmedla sina kunskaper om kostens betydelse för vår hälsa, hans förmåga och glädje att se det stora i det lilla gjorde starkt intryck på mig. 1981–1996 arrangerade jag ett årligt läger för 30 unga diabetiker mellan 9 och 15 år i Breanäs vid sjön Immeln och Håkan skänkte från sitt företag under denna period generöst mössor och halsdukar och slipsar och T-shirts som jag kunde dela ut som gåvor och priser till ungdomarna. Jag var gränslöst tacksam och vi blev vänner för livet.

Håkan var resenär. Han reste en stor del av sitt liv. Han hade varit i 55 länder och i 5 världsdelar och passerat ekvatorn ett dussintal gånger. På 70-talet blev han aktiv inom veteranidrotten vilket innebar resor bl.a. till Nya Zeeland, Puerto Rico och Grekland.

Även hans slipsföretag innebar resor till tillverkare i bl.a. Thailand, Sydkorea, Indonesien, Hong Kong och Taiwan. Men de verkligt ”stora” och spännande resorna gjorde han 1999, 2000 och 2001, då han vid 75 års ålder själv planerade (delvis på plats) och genomförde resorna till Sydamerika och Costa Rica. Upplevelserna från hans resor har han dokumenterat i skrift (dagboksanteckningar) och fotografier/diabler, som upptar 60 A4-pärmar. Dagboksanteckningarna har för vissa resor vuxit till böcker: ”Mitt livs resa till Sydamerika. – Galapagosöarna, Ecuador, Peru och Bolivia” (våren 1999), ”På nya äventyr i Sydamerika. – Dagboksanteckningar från en resa i Brasilien” (våren 2000), ”Costa Rica- äventyr” (våren 2001).

I en skrift på ca 80 sidor (tillkommen på Rhodos 2003) med titeln ”Mitt livs upplevelser” har han valt ut ett antal för honom särskilt minnesvärda upplevelser och äventyr från sina många resor från 1949 till 2001. Här kan man läsa om hans Inka-vandring i Peru (75 år och höftopererad!), om kidnappningsförsök och rånförsök han varit utsatt för, om naturfenomenet El

Niño, om hans besök i Brasiliens ödemarker, om ett fågelbo i Monte Verde, om en tyfon i Hong Kong, hur det är att hålla en vild krokodil i famnen i 10 minuter, om nattvandring i djungeln i Amazonas, om fjärlarnas fantastiska luktsinne, om bröllopsresan 1949 till Paris som varade i 14 dagar och som företogs liftande och med tält och sovsäckar och till en kostnad av 315 kr, om hans framgångsrika protester mot Brasiliens parlament om att hugga ner 50% av Amazonas regnskogar, om hans besök hos indianer i regnskogen i Peru, om hans mångåriga arbete med att rädda jättehavssköldpaddorna, om en safari i Kenya, om gatubarnen i Rio, om skatten i Mölleröd (ouppklarad), om Ruth Rothfarb, kvinnan som fram till 55 år inte kunde röra sig av sjukdom och reumatism men som successivt tränade upp sig och sprang sitt första maratonlopp som 80-åring, om jorden runt-resan tillsammans med Anne-Marie, om tänkande växter, om hans upplevelser bland naturfolk, som han respekterade högt, om hans maratonlopp och mycket mycket mera.

Dagboksanteckningarna är skrivna med glöd och med hjärtat och är alla mycket läsvärda. De har spritts till hans släktingar och stora vänkrets främst i form av e-post-brev, vissa avsnitt har publicerats i *Länken* (1998–2007). Han har också hållit många föredrag med diavildisning för allmänhet och skolor.

Håkan var också en flitig brevskrivare och hade ett stort kontaktnät. Han utnyttjade flitigt e-post. Jag har fått över 1.000 e-postbrev av honom från slutet av 90-talet till 2012. E-postbrev tar emellertid inte bara upp upplevelser från hans resor. Här finns också tankar om (vegetarisk) kost – vitlök, ”naturens antibiotika”, och linfröolja har en positiv inverkan på vår hälsa –, om fasta, som rensar bort ”slaggprodukter” ur tarmarna, om träning och motion och mental hälsa. Skämt varvas med allvar. Ibland bestod brevet av en bildsvit om t.ex. svanar eller grodor eller apor eller lejon eller om vackra växter ofta i bildspel med vacker musik. Ibland bestod brevet av tankvärda ord och tankar.

Som vegetarian följde han oftast Ann Wigmorens hälsosyn: vegetabilisk mat bör inte värmas upp när den tillagas. Det var alltså råkost som gällde.

Håkan var en god idrottsman. Han tillhörde i ungdomsåren IK Finish, Vellinge kommuns äldsta idrottsförening. Han sprang 400 m på ca 51 sekunder och 400 m häck på ca 58 sekunder. Men det var långlöpning och orientering som blev hans bästa grenar. Håkan började springa maraton i fyrtioårsåldern. Han blev vegetarian vid 43 års ålder. 10 år senare hade han förbättrat sitt personbästa på ”maran” med 25 minuter, enligt Håkan helt och hållet beroende på ändrad kosthållning, för träning och träningsmängden

var densamma. Han hann med 73 maratonlopp! Bästa tid: 2.55.27 i Hannover (55 år gammal). Han sprang även 25 Lunken-lopp (39 km). Han åkte även 23 Vasalopp. Bästa tid: ca 7.23. 1983 vann han tillsammans med Konrad Hernelind guld i maraton för tvåmannalag i VM i friidrott för veteraner i Puerto Rico (efter att skadad och svårt haltande mirakulöst ha blivit botad av en ”healer”).

Håkan Troedsson engagerade som resenär, skribent, föreläsare, djurvän, vegetarian, frisksportare och idrottsman. Hans fantastiska liv är som ett slags äventyrssaga präglad av nyfikenhet och äventyrslusta men också – och framför allt – av kärlek till och förundran och respekt för allt levande: för människor, djur och natur.

Lars Svensson

Lite statistik

Svenska marathonsällskapets utmärkelse, en stayett för 50 fullföljda maratonlopp, har hittills tilldelats 3 MFK:are:

1981 Håkan Troedsson
1982 Göte Olsson
1989 Johannes Likar

Håkans maratonlopp, Vasalopp och Lunkenlopp (antal)

73 maratonlopp (bästa tid: 2.55.27 Hannover, 1979)
23 Vasalopp (bästa tid: 7.23)
25 Lunken-lopp (Malmö–Dörröd)

Håkans maratonlopp i Aten:

1:a 2 gånger (över 50 år)
2:a 2 gånger
3:a 2 gånger
4:a 2 gånger
5:a 2 gånger

Guld i Veteran-VM 1983

VM i friidrott för veteraner i Puerto Rico – maraton för tvåmannalag (tillsammans med Konrad Hernelind)

Malmö Frisksportklubb

Roskildevägen 7, 217 46 Malmö

Ingång från Carl Gustafs väg (källaringång)

Tel. (och fax): 040 – 98 22 01

Plusgiro: 24 76 91 – 9

Internetadress: www.frisksportmalmo.se

Webmaster e-postadress: anders.persson@frisksport.se

Medlemsavgifter:

Ungdom: 100:- t.o.m. 20 år

Familj: 450:- (ej barn över 20 år)

Senior: 350:- fr.o.m. 21 år t.o.m. 64 år

Pensionär: 200:- fr.o.m. 65 år (Pensionärspar: 300:-)

TORS HAMMARE I EN SOLRING ÄR
DE SVENSKA FRISKSPORTARNAS SYMBOL.
FRISKSPORTSRÖRELSENS MOTTO ÄR:
EN SUND SJÄL I EN SUND KROPP.

Därför propagerar vi i MALMÖ FRISKSPORTKLUBB för

- FRILUFTSLIV OCH MOTION
- ENKEL OCH FULLVÄRDIG KOST
- ENKEL GEMENSKAP I STÄLLET FÖR KOMMERSIELLA NÖJEN
- RIKARE KULTURLIV
- AVSTÅNDSTAGANDE FRÅN ALKOHOL, TOBAK OCH ANDRA DROGER

I klubblokalen på Roskildevägen 7 träffas vi för klubbträffar, studiecirkel m.m.

Av aktiviteterna kan nämnas:

- LÅNGLÖPNING • SKIDÅKNING • RULLSKIDÅKNING
- LANDSVÄGSCYKLING • FRILUFTSLIV OCH MOTION
- VANDRINGAR • FÖREDRAG • STUDIECIRKLAR

Klubben har också en stuga på Romeleåsen i vacker omgivning ca 5 km söder om Veberöd, ca 2 km väster om Dörröds by, där medlemmarna kan träffas för avkoppling och allehanda aktiviteter.

Vintertid preparerar klubbens spårgrupp skidspår på ett flertal ställen i Malmö med omnejd, bl.a. Bulltofta, Bokskogen och Romeleåsens golfbana i Dörröd.

En och annan medlemsfest hör också till bilden.

Gillar du vårt program, så är du välkommen i vårt glada lag!

Kontaktpersoner

För ytterligare information om klubbens verksamhet, tag kontakt med:

Håkan Linde tel.: 040–21 45 49 eller Ingvar Carlsson tel.: 0706–49 76 08.